

Diskret Matematik og Algoritmer

Aflevering 2i

Adam Frederik Ingwersen Linnemann,
GQR701
Hold 4

Datalogisk Institut
Københavns Universitet

October 3, 2016

Del 1

Antallet af inversioner kan bestemmes ved at tælle det samlede antal 'ikke-sorterede' placeringer af elementerne i A. For array bestående af følgende $n = 6$ elementer; $[2, 1, 8, 4, 3, 6]$ er der sammenlagt 5 inversioner.

Del 2

En generel formel for at finde det maksimale antal inversioner, k , i et array bestående af n vilkårlige elementer kan bestemmes ved:

$$k = \frac{n(n-1)}{2}$$

Dette kan bl.a. skrives på følgende måde ved iterativ pseudokode:

Algorithm 1 Maksimale antal inversioner givet n

```
1: function MAXINV( $n$ )
2:    $v = 0$ 
3:   for  $i = 1$  to  $n$ 
4:      $v = (i-1) + v$ 
5:   return  $v$ 
```

Del 3

Denne delopgave kan l yses på adskillige m der - b de rekursivt og iterativt. Her er valgt en iterativ tilgang, der bygger på lineær søgning. Algoritmen opererer på følgende måde:

1. Positionér starten af den første l kke ($i=0$) ved A's 0'te element
2. Positionér herefter starten af den anden l kke foran i ($j=i+1$)
3. Lad j iterere fra $j=1$ til n over nedenstående betingelse:
 - (a) Hvis værdien af det i 'te element er strengt større end det j 'te, da:
 - (b) Denot r variablen 'inv' med sin hidtige værdi plus 1
4. Afslut ved at returnere den akkumulerede værdi for 'inv'

Algoritmen er beskrevet i et mere koncist format i pseudokoden nedenfor.

Algorithm 2 T l antal inversioner i A

```
function COUNTINV( $A, n$ )
2:    $inv = 0$ 
   for  $i = 0$  to  $n - 2$ 
4:     for  $j = i+1$  to  $n - 1$ 
       if  $A[i] > A[j]$ 
6:        $inv = inv + 1$ 
   return  $inv$ 
```

En alternativ løsning til den 'fladpandede' lineære søgning ville være, at anvende merge-sort med et if-statement og en tælle-variabel i den afsluttende 'merge'-del.

Del 4

For at analysere algoritmens køretid, anvendes tilgangen beskrevet i CLRS 2.2. Her er vi umiddelbart kun interesserede i de led, der påvirker køretiden, når $n \leftarrow \infty$, så at sige. Af denne årsag, betragtes udelukkende de iterative led i $CountInv(A, n)$. Leddene har en multiplikativ relation. Det sidste for-loop aftager i antallet af gentagelser som funktion af i 's placering, mens det første for-loop gentages $n - 1$ gange.

$$\begin{aligned} rt &\approx \Theta((n-1) \cdot \frac{(n-1)((n-1)+1)}{2}) = \\ &\Theta((n-1) \cdot \frac{n^2 - n}{2}) = \\ &\Theta(\frac{n \cdot (n-1)^2}{2}) \end{aligned}$$

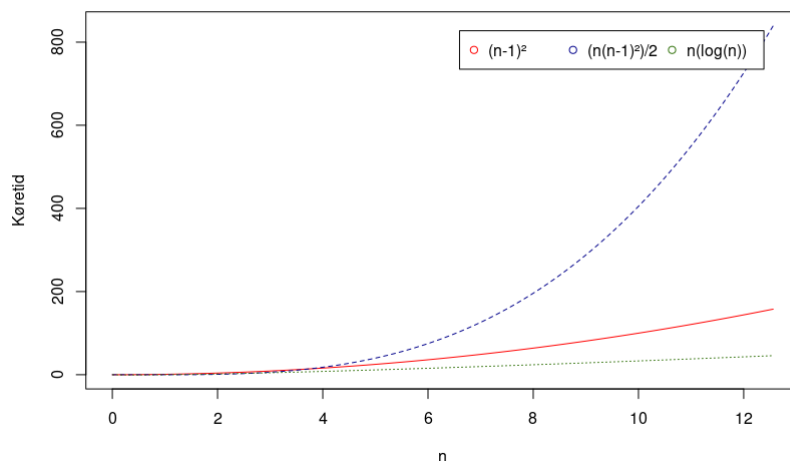

Figure 1: Algoritmens køretid sammenlignet med n^2

Ved at plotte køretiden mod f.eks. n^2 , ses det, at algoritmen ved store n vil opnå eksponentielt højere køretider i takt med at $n \leftarrow \infty$. Dette må anses for at være en direkte effekt af det voksende antal mulige sammensætninger. For at konstruere plottet er der anvendt R-kode, som er vedlagt i bilag.

Bilag

```
fun1 <- function(x) x^2
fun2 <- function(x) (x*(x-1)^2)/2
fun3 <- function(x) x*log2(x)
x<-seq(0,4*pi,0.01)

data <- cbind(fun1(x), fun2(x), fun3(x))

matplot(x, data, type = 'l',
        col = c("#ff0000", "#00008b", "#31720a"),
        ylab = "KÃretid", xlab = "n")
legend("topright", inset = .05,
       legend = c("(n-1)Ã", "(n(n-1)Ã)/2", "n(log(n))"),
       pch = 1,
       col = c("#ff0000", "#00008b", "#31720a"), horiz = TRUE)
title("Sammenligning af kÃretider")
```